

Zorgplicht

Met de invoering van Passend Onderwijs per 1 augustus 2014 is tevens het begrip ‘zorgplicht’ geïntroduceerd. Opvallend daarbij is overigens dat in de tekst van de wet het woord ‘zorgplicht’ niet voor komt. De zorgplicht houdt in, dat scholen ervoor verantwoordelijk zijn om alle leerlingen die extra ondersteuning nodig hebben een passende plek te bieden. Het gaat daarbij om leerlingen die worden aangemeld en leerlingen die al op school zitten. De school zoekt in overleg met de ouders een passende plek. Op de eigen school of, als de school niet de juiste begeleiding kan bieden, op een andere reguliere of speciale school. In het schoolondersteuningsprofiel leggen scholen vast welke ondersteuning zij kunnen bieden. Leraren en ouders hebben hierop adviesrecht via de medezeggenschapsraad van de school.

Achterliggende gedachte achter de zorgplicht is de wens vanuit de wetgever om niet langer de ouder verantwoordelijk te houden voor het zoeken en vinden van een passende school, maar de school waar de leerling wordt aangemeld. Het zogenaamde ‘shoppen’ met de leerling wordt hiermee voorkomen. Ouders melden hun kind aan bij de school van hun voorkeur. Daarbij geeft de wet aan dat de aanmelding schriftelijk dient te gebeuren, terwijl in een brief van 25 september jl. aan de Tweede Kamer de staatssecretaris een wat ruimer begrip van aanmelding hanteert; het zou ook in een gesprek kunnen. Na de al dan niet formele aanmelding moet de school vervolgens een zo passend mogelijk aanbod doen op de eigen, een andere reguliere of een speciale school. Na aanmelding heeft de school 6 weken de tijd om te beslissen over de toelating van de leerling. Deze periode kan eenmaal met 4 weken worden verlengd. De school onderzoekt eerst of ze de leerling zelf de extra onderwijssteuning kan bieden, eventueel met extra ondersteuning vanuit het (voortgezet) speciaal onderwijs of van het samenwerkingsverband.

Soms heeft de school meer informatie nodig om dit goed te beoordelen. Scholen kunnen daarvoor om extra informatie vragen bij de ouders. Kan de school zelf geen passende onderwijsplek bieden, dan moeten zij een passende plek op een andere reguliere of speciale school regelen. Dat gebeurt in overleg met de ouders.

Is er na de periode van 10 weken nog geen passende school gevonden, dan moet de school waar de leerling is aangemeld de leerling toelaten. De school hoeft de leerling niet in te schrijven als leerling.

Wettelijke borging

De wettelijke borging van de zorgplicht zit in twee artikelen van de wet op het primair onderwijs; artikel 40, lid 3 en 4:

3. Het bevoegd gezag beoordeelt of de aanmelding een kind betreft dat extra ondersteuning behoeft. Hiertoe kan het bevoegd gezag de ouders verzoeken gegevens te overleggen betreffende stoornissen of handicaps van het kind of beperkingen in de onderwijsparticipatie. Onder extra ondersteuning wordt niet verstaan ondersteuning ter bevordering van de beheersing van de Nederlandse taal met het oog op het voorkomen en bestrijden van onderwijsachterstanden.

4. Indien de toelating van een leerling die extra ondersteuning behoeft, wordt geweigerd, vindt de weigering niet plaats dan nadat het bevoegd gezag er, na overleg met de ouders en met inachtneming van de ondersteuningsbehoefte van de leerling en de schoolondersteuningsprofielen van de betrokken scholen, voor heeft zorg gedragen dat een andere school bereid is de leerling toe te laten. Onder andere school kan ook worden verstaan een school voor speciaal onderwijs, een school voor speciaal en voortgezet speciaal onderwijs of een instelling voor speciaal en voortgezet speciaal onderwijs.

5. Het derde en vierde lid zijn niet van toepassing:

a. indien op de school waar de leerling is aangemeld geen plaatsruimte beschikbaar is, of b. indien het bevoegd gezag de ouders bij de aanmelding verzoekt te verklaren dat zij de grondslag van het onderwijs op de school zullen respecteren dan wel te verklaren dat zij de grondslag van het onderwijs op de school zullen onderschrijven, en de ouders dit weigeren te verklaren.

Wat betekent deze formulering nu precies? Welnu, de wetgever gaat er van uit dat een leerling zonder extra ondersteuningsbehoefte altijd op een school zal worden aangenomen, indien er plaatsruimte is en de ouders de grondslag van de school onderschrijven (Zie artikel 40, lid 5). Immers, de school heeft geen enkele argument om de leerling niet toe te laten. Wanneer een leerling wel een zorgbehoefte heeft moet de school onderzoeken of de school de extra ondersteuning in de vorm van doeltreffende aanpassingen zelf kan bieden, al dan niet met financiering of arrangementen vanuit het samenwerkingsverband. Daarbij geldt dat de school verplicht is doeltreffende aanpassingen te verrichten, tenzij deze een onevenredige belasting vormen. Wanneer een leerling wordt geweigerd, omdat de school waar de leerling is aangemeld niet beschikt over adequate ondersteuning, dan is de school verplicht een andere passende school voor de leerling te vinden in overleg met de ouders, waar de noodzakelijk ondersteuning wel geboden kan worden.

De school is niet gehouden om te onderzoeken of een leerling een zorgbehoefte heeft, wanneer er (aantoonbaar) geen plaatsruimte is of de grondslag van de school niet wordt onderschreven. Voor het gebrek aan plaatsruimte zal de school een algemeen document moeten kunnen overleggen, waarin de maximale groepsgrootte is vastgelegd.

Bezwaarprocedure of wettelijke stappen bij een besluit over toelating

En wat al ouders en school het niet eens kunnen worden over het al dan niet plaatsen van een leerling? De allereerste stap is natuurlijk het melden van het bezwaar en het vragen om heroverweging of een nadere toelichting op het besluit. Als blijkt dat dit onvoldoende is, kan de ouder ook de hulp van een onderwijsconsulent inschakelen of de hulp van het samenwerkingsverband. Biedt ook dit geen oplossing, dan kan de ouder ook kiezen voor een bezwaarprocedure of wettelijke stappen. Dat gaat als volgt:

- De ouder tekent bezwaar aan bij het schoolbestuur tegen een besluit over toelating van het kind. De school vraagt naar het standpunt van de ouder, voordat ze een beslissing neemt op het bezwaar.

- Als de ouder het niet eens is met dit besluit, kan deze hiertegen in beroep gaan bij de bestuursrechter (openbaar onderwijs). Of de ouder vecht de beslissing op bezwaar aan bij de burgerlijke rechter (bijzonder onderwijs). De rechter doet een bindende uitspraak.
- Ook kan de ouder het geschil voorleggen aan de tijdelijke, landelijke geschillencommissie passend onderwijs. Alle scholen en samenwerkingsverbanden zijn bij deze commissie aangesloten. De commissie geeft binnen 10 weken een oordeel over het geschil.
- De ouder kan verder een oordeel vragen aan het College voor de Rechten van de Mens (CVRM) als de ouder meent dat de school bij de toelatingsbeslissing verboden onderscheid maakt of discrimineert op grond van een handicap of chronische ziekte. De oordelen van het CVRM zijn niet bindend maar worden in de meeste gevallen wel opgevolgd.

Geschillencommissie Passend Onderwijs

Bij de invoering van de wet Passend Onderwijs heeft de overheid voorzien in een geschillencommissie, waar samenwerkingsverbanden automatisch bij zijn aangesloten. Ouders van leerlingen in het primair onderwijs, voortgezet onderwijs en het (voortgezet) speciaal onderwijs kunnen bij de Geschillencommissie passend onderwijs (GPO) een geschil indienen over:

- (de weigering van) toelating van leerlingen die extra ondersteuning nodig hebben
- de verwijdering van alle leerlingen
- de vaststelling en bijstelling van het ontwikkelingsperspectief voor leerlingen die extra ondersteuning nodig hebben.

Na behandeling brengt de commissie zo spoedig mogelijk een advies uit. Het advies bevat het oordeel of het verzoek gegrond is. Als de ouders bezwaar hebben gemaakt bij het schoolbestuur tegen de beslissing over toelating of verwijdering van een leerling, mag het bevoegd gezag pas een besluit op het bezwaar nemen nadat de Commissie een oordeel heeft gegeven. Het bevoegd gezag maakt de ouders en de Commissie bekend welk besluit het na ontvangst van het advies heeft genomen. Het bevoegd gezag mag alleen gemotiveerd afwijken van het advies van de Commissie. Eventueel staat na behandeling door de geschillencommissie de weg naar de rechter (zie hierboven) open.